

ဘာသာပြန် စာရေးဆရာ - Shwe Paji

ပြိုင်ဘက်ကင်းစာအုပ်သစ်

(လုယွံ)

(Chapter 146 - 165)

စာစဉ် - ၁၁

Chapter -146

ပေါက်ကွဲသံကြီးက တဖြည်းဖြည်းဖြင့် လွင့်ပြယ်သွားခဲ့သည်။

တုန်ခါနေသည့် စူးရှသောအလင်းရောင် ပျောက်ကွယ်သွားပြီးနောက် တံခါးကြီးသည် မူလအခြေအနေသို့ မရောက်ရှိမီ ၎င်းတံခါးမှ ထုတ်လွှတ်နေသော ဖိအားက တိုတောင်းသော အချိန်ကာလအတွင်း ပေါက်ကွဲခဲ့ပုံ ထင်ရသည်။

တံခါးကြီးသည် ချိပ်ပိတ်နေဆဲဖြစ်ပြီး မည်သူကမျှ လေ့လာစူးစမ်းဝံ့ခြင်း မရှိကြချေ။

မြေပြင်ပေါ်၌ ဖုံးလွှမ်းနေသည့် သရဲတစ္ဆေစစ်သားများ၏ အရိုးများကို ကြည့်မိမှသာလျှင် အစောပိုင်းက မည်သည့်အရာများ ဖြစ်ပျက်သွားသည်ကို ခန့်မှန်းသိရှိနိုင်ပေ၏။

"ဒီတံခါးက ..."

ကျင့်ကြံသူအများစု၏ မျက်နှာများ ဖြူရော်နေကြသည်။ သူတို့က အလျင်စလို နောက်ဆုတ်လိုက်ကြပြီး တံခါးအနီးသို့ မကပ်ဝံ့ကြချေ။

ပိုင်ဆုချင်၏ မျက်နှာအမူအရာသည်လည်း ပျက်ယွင်းသွားလေ၏။ တံခါးမှ ထုတ်လွှတ်လိုက်သည့် အရှိန်အဝါသည် သိုင်းသူတော်စင်တစ်ယောက်၏ စွမ်းအားအပြည့် ရိုက်ခတ်မှုနှင့် နှိုင်းယှဉ်နိုင်ပေသည်။

ယခုလက်ရှိတွင် ပိုင်ဆုချင်က သူမ၏ဆရာသခင် ပေးအပ်ထားသည့် စွမ်းအားကို အသုံးပြုထားပြီး ဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် သူမက ကျန်းထျန်းဖန်နှင့်

တိုက်ခိုက်စဉ်တွင် မှော်စွမ်းအင် အမြောက်အမြား ကုန်ဆုံးခဲ့သည်။
ထို့ထက်မက ဤနေရာရှိ ဖိအားသည် အလွန်များပြားသည့်ပမာဏ
ဖြစ်သည်။

အကယ်၍ သူမကိုသာ တံခါးမှအော်ရာ၏ ရိုက်ခတ်ခြင်းခံရလျှင် သူမ၏
အသက်အန္တရာယ်ပင် စိုးရိမ်ရနိုင်သည်။

တံခါးထဲမှ တိုက်ခိုက်မှု တစ်ခုနှင့်ပင် သရဲတစ္ဆေစစ်သား တစ်ဝက်ခန့်
သေဆုံးသွားရ၏။ မြေပြင်ပေါ်တွင် အရိုးစုများနှင့် ပြည့်နှက်နေသည်မှာ
အလွန်ပင်တုန်လှုပ်ဖွယ် ကောင်းပေသည်။

"အဲဒီကောင်စီမှာ ရှိတာ ဘာအဆင့်အမိန့်ပေး တံဆိပ်ပြားဖြစ်နိုင်မလဲ ...
သူက သရဲတစ္ဆေစစ်သားတွေကို သေဆုံးစေတဲ့အထိတောင် အမိန့်ပေးနိုင်
တယ်"

ဖန်းယွမ်၏ မျက်လုံးများတွင် လောဘအငွေ့အသက်များ အပြည့်ဖြစ်
နေ၏။ သူက ထိုအရာကို ရရှိနိုင်ရပေမည်။

ပိုင်ဆုချင်က လုယွီကို ဝေခွဲရခက်နေသည့် အမှုအရာဖြင့် ကြည့်ရှုလိုက်
သည်။ ယခုအချိန်တွင် သူမက လုံချီနယ်ပယ် ကျင့်ကြံသူတစ်ယောက်ကို
လေးစားမှုဖြင့် ကြည့်ရှုလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

အစောပိုင်းက သူမသည် လုယွီအား ရတနာပစ္စည်းများ ခိုးယူရန်လာသည့်
သာမန်ကျင့်ကြံသူ တစ်ယောက်ဟုသာ တွေးထင်ခဲ့သည်။ သို့သော် ထို
အကြောင်းများကို ဂရုတစိုက် တွေးကြည့်လျှင် သူမ ဤနေရာသို့ ရောက်ရှိ
လာခြင်းမှာ ကောင်းကင်ဘုံမှ မြေပုံအပိုင်းအစလေး ရရှိခဲ့ခြင်းကြောင့်
ဖြစ်သည်။ မည်သည့်ကြောင့် သာမန်ကျင့်ကြံသူ တစ်ယောက်က သေခြင်း
ရှင်ခြင်း မှတ်တမ်းစာအုပ်မှ အကျိုးကျေးဇူးကို ရရှိနိုင်မည်နည်း။

"ကျေးဇူးအများကြီး တင်ပါတယ် ..."

ပိုင်ဆုချင်က အံတင်းတင်း ကြိတ်ပြီးမှ အဆုံးသတ်တွင် လုယွီအား ကျေးဇူးတင်စကား ပြောလိုက်သည်။

လုယွီက နားမကြားသကဲ့သို့သာ နေနေပြီး သူက လူအများဘက်သို့ လှည့်၍ လေးလေးနက်နက် ပြောကြားလိုက်လေ၏။

"ခင်ဗျားတို့အားလုံး နောက်မှာနေကြ ... ရှေ့ကိုတိုးမလာကြနဲ့"

ထိုစကားပြောပြီးနောက် လုယွီက တံခါးကြီးထံသို့ ဦးတည်သွားလေသည်။

လုယွီ၏ အပြုအမူများကြောင့် လူတိုင်းက အံ့အားသင့် တုန်လှုပ်နေကြသည်။ ထိုတံခါး၏ ရိုက်ခတ်မှုတစ်ခုက အလွန်အစွမ်းထက်သည့် သရဲတစ္ဆေစစ်သားများကိုပင် သေစေခဲ့သည်။ မည်သည်ကြောင့် သူက ထိုနေရာသို့ လျှောက်သွားဝံ့သနည်း။

ဖန်းယွမ်က လှောင်ပြောင်သရော် လိုက်လေ၏။

"သူက သေလမ်းရှာနေတာပဲ ဖြစ်ရမယ် ... ဝင်္ကပါပညာရှင်တွေတောင် တံခါးပေါ်ကသော့ကို ချိုးဖျက်ဖို့ နည်းလမ်းမရှိဘူး ... ခုမှလုံချီနယ်ပယ် ရောက်တဲ့ကောင်က ဘာလုပ်နိုင်မှာ မလို့လဲ"

တခြားသူများက ထိုစကားသံကို ကြားချိန်တွင် သူတို့က ထုတ်ဖော်မပြောကြသော်လည်း စိတ်အတွင်းမှ လှောင်ပြောင်နေကြသည်။ သူတို့သည် အစောပိုင်းက ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်မှုမှ ပြန်လည်ကောင်းမွန် လာကြပြီ ဖြစ်၏။ သရဲတစ္ဆေစစ်သားများ၏ အရိုးစုများကသာလျှင် သူတို့ ထိတ်လန့်ကြောက်ရွံ့ခဲ့ရမှု၏ ပြယုဂ်အဖြစ် ကျန်ရှိနေသည်။

လုယွီထံ၌ အဆင့်မြင့် အမိန့်ပေးတံဆိပ် ရှိရပေမည်ဟု သူတို့က တွေးထင်

နေကြသည်။ သရဲတစ္ဆေများကို အမိန့်ပေးနိုင်သည့် မည်သူမဆို လုယွီကဲ့သို့ လုပ်ဆောင်နိုင်လိမ့်မည် ဟုသာ သူတို့အားလုံး ယူဆထားကြသည်။

ဆရာသခင်ကျန့်က သူ၏ဦးခေါင်းကို ခါယမ်းလိုက်သည်။

"သူက အရမ်းငယ်သေးတယ် ... ဒီဝင်္ကပါကို ဖြုခွင်းဖို့ဆိုတာ အတော် မလွယ်တဲ့ ကိစ္စပဲ ... ဒီအဘိုးကြီးရဲ့ ဆင်ခြင် သုံးသပ်မှုတွေကို အခြေခံပြီး အင်အားပြည့် အသုံးပြုခဲ့ရင်တောင်မှ ဒီလှိုဝှက်ဆန်းကြယ်တဲ့ ဝင်္ကပါကို အလုံးစုံနားလည်ဖို့ နှစ်ဝက်လောက် အချိန်ယူရမယ်"

"နှစ်တစ်ဝက် ..."

လူတိုင်းအံ့အားသင့် တုန်လှုပ်သွားပြီး တချို့ကျင့်ကြံသူများက တုန်ယင် လာကြပြီး ပြောဆိုလိုက်သည်။

"ဆရာသခင် ... ကျေးဇူးပြုလို့ ဒါနဲ့ပတ်သက်ပြီး ရယ်စရာ မပြောပါနဲ့နော် ... ကျွန်တော်တို့ ဒီနေရာကိုလာတုန်းက ဆေးဝါးတွေ အနည်းငယ်ပဲ ယူဆောင်လာခဲ့တာ ... ပြီးတော့ ဒီနေရာမှာ စိတ်ဝိညာဉ်စွမ်းအင် စုပ်ယူလို့မ ရဘူး ... ကျွန်တော်ရဲ့စွမ်းအင် ကုန်ဆုံးသွားတာနဲ့ ဒီနေရာမှာ သေရလိမ့် မယ်"

ဆရာသခင်ကျန့်က ယုံကြည်ချက်ရှိစွာ ပြုံးရင်း ပြောဆိုလိုက်သည်။

"ဒါက အဆင်ပြေသွားမှာပါ ... ကံကောင်းစွာနဲ့ ငါရဲ့ တာအိုမိတ်ဆွေတွေ ဆီက အကူအညီ အများကြီး ရရှိထားပါတယ် ... ငါ ပြန်ကောင်းလာတာနဲ့ ဒီဝင်္ကပါကို ဖြုခွင်းနိုင်မှာ သေချာပါတယ်"

လူတိုင်းက အပျော်လွန်သွားကြပြီး ဆရာသခင်ကျန့်အား ဝိုင်းဝန်းမြှောက် ပင့် ကြလေ၏။

ထိုအချိန်တွင် လုယွီက တံခါးကြီး၏ရှေ့တွင် မတ်တတ်ရပ်နေဆဲ

ဖြစ်သည်ကို ဖန်းယွမ် တွေ့မြင်လိုက်သည်။ သူက မအောင့်အည်းနိုင်တော့
ဘဲ သရော်တော်တော် ပြောဆိုလိုက်တော့သည်။

"ဘာဖြစ်နေတာလဲ ကောင်စုတ်လေး ... မင်းက ဒီဝင်္ကပါကို မဖြေရှင်းနိုင်
ဘူး ဆိုတာကို လက်မခံနိုင်သေးဘူးလား ... တံခါးရှေ့က မြန်မြန်ထွက်သွား
စမ်း ... ဆရာသခင်တွေ ဝင်္ကပါဖြေရှင်းမှာကို အနှောင့်အယှက် မလုပ်စမ်း
နဲ့"

"သေချာတာပေါ့ ... တကယ်လို့ မင်းက အရှုပ်အထွေး ဖြစ်စေပြီး ဆရာ
သခင်တွေ ဝင်္ကပါ မဖြေရှင်းနိုင်ရင် ... အဆုံးသတ်မှာ အရာအားလုံးက မင်း
ရဲ့တာဝန် ဖြစ်သွားမယ်"

လူတိုင်းက လုယွီအား ပြဿနာကောင် တစ်ကောင်ကဲ့သို့ ဝိုင်းဝန်း၍ ပြစ်
တင်ရှုတ်ချ နေကြသည်။

လုယွီက သူတို့ကို လျစ်လျူရှုထားပြီး တံခါးပေါ်ရှိ သော့ခလောက်နေရာ
သို့ လှည့်လိုက်သည်။

လုယွီ လှည့်ကြည့်လိုက်စဉ်တွင် သော့ခလောက်နံဘေးရှိ ဆူးချွန်များက
စက်ယန္တရားများ ဆွဲငင်ခြင်းခံရသဖြင့် သူအား ချိန်ရွယ်ထားကြသည်။

Chapter-147

ဝေါ ... ဝရော ... ဝရော

စက်ယန္တရားများ၏ လည်ပတ်သံနှင့် ယှဉ်တွဲ၍ ဆူးချွန်များက လှ
ယွီ၏အနီးသို့ နီးကပ်လာခဲ့သည်။

ထိုမြင်ကွင်းကို မြင်နေရသောလူတိုင်း အံ့အားသင့် တုန်လှုပ်ကုန်ကြ၏။

ထိုကောင်စုတ်လေးက ရူးသွပ်သွားသလော ...

တံခါးပေါ်တွင် အလွန်အမင်း အန္တရာယ်များသည့် ထောင်ချောက်တစ်ခု ရှိ
နေသည်ကို အခြေအနေကို ကြည့်ခြင်းဖြင့် အရူးတစ်ယောက်ကပင် သိ
နိုင်သည်။

ဖြစ်နိုင်ချေရှိသည်မှာ အမှားတစ်ခု ပြုလုပ်မိသည်နှင့် တံခါးကြီး၏ ဝက်ပါ
ဖွဲ့စည်းပုံမှ ကွင်းဆက်တုံ့ပြန်မှုများ ဖြစ်ပေါ်နိုင်ပေမည်။ အစောပိုင်းက
သရဲတစ္ဆေစစ်သားများ၏ အရိုးစုများက ထိုအခြေအနေကို အပြည့်အဝ ရှင်း
ပြနိုင်စွမ်း ရှိပေသည်။

သူက မည်သည့်ကြောင့် တံခါးကို လှည့်ဖွင့်ဝံ့သနည်း ...

ဖန်းယွမ်က သရော်ချင်ဟန်ဖြင့် ပြောဆိုလိုက်သည်။

"သွားသေလိုက်စမ်း ကောင်လေး ... ကောင်းကင် ဘယ်လောက်မြင့်ပြီး
မြေကြီးက ဘယ်လောက်နက်ရှိုင်းတယ်ဆိုတာ မသိတဲ့ကောင်"

ဆရာသခင် ကျန့်ကလည်း သက်ပြင်းချ လိုက်လေ၏။

"ဟင်း ... ငါက သူ့ကို ဖျောင်းဖျခဲပြီးပြီ ... ဒါပေမဲ့ သူက ငါ့ကိုမယုံကြည်

ဘူး ... အခု သူက ဝက်ပါကို ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ ထိကိုင်ခဲ့တာမို့ ဝက်ပါရဲ့ စက်ယန္တရားတွေက သူ့ကို ပစ်မှတ်ထားနေကြပြီ ... တကယ်လို့ သူနဲ့အတူ သရဲတစ္ဆေစစ်သားတွေကို ခေါ်ဆောင်သွားနိုင်ရင်တောင်မှ သူ့ဘာမှလုပ်နိုင် မှာ မဟုတ်ဘူး"

လူတိုင်းက လုယွီကို သေလူတစ်ယောက်ကဲ့သို့သာ ကြည့်ရှုနေကြသည်။

ခက် ... ခရက် ...

ရုတ်တရက် သော့ခလောက်မှနေ၍ အလင်းရောင်နှင့်အတူ အသံတစ်သံ ထွက်ပေါ်လာသည်။ ထိုအသံသည် တိုးညှင်းသော်လည်း တိတ်ဆိတ်နေ သော ပတ်ဝန်းကျင်တွင် အလွန်ရှင်းလင်းစွာ ကြားနိုင်ပေသည်။ အက်ကွဲသံ များသည်လည်း တဖြည်းဖြည်းနှင့် ထွက်ပေါ်လာပြီးနောက် သော့ခလောက် က နှေးကွေးစွာဖြင့် လှည့်ပတ်နေလေ၏။

"ကြည့်ကြစမ်း ... ဟိုရုပ်တုရဲ့ မျက်နှာက တကယ်ကြီး ပြီးနေတယ်"

လူတိုင်းက အသံကြားရသည်နှင့် တံခါးဘက်သို့ လှည့်ကြည့်လိုက်ကြ သည်။

မူလက ထူးဆန်းသည့် နတ်ဆိုးသရဲတစ္ဆေများက တံခါးပေါ်တွင် အစွယ် တဖြည်းဖြည်း ရှိနေခဲ့သည်။ ယခုအချိန်တွင်မူ ထိုနတ်ဆိုးသရဲတစ္ဆေ၏ မျက်နှာ သည် ပြီးယောင်သန်းနေလေ၏။

မည်သည့်ကြောင့် ထို ရုပ်တုက ပြီးလာရသနည်း ...

လူတိုင်းသည် သူတို့၏ ကျောရိုးများတစ်လျှောက် ချမ်းစိမ့်စိမ့် ဖြစ်လာမှု ကို ခံစားလိုက်ရသည်။

သို့ရာတွင် သူတို့၌ ကြာရှည်အံ့အားသင့်နေရန် အချိန်မရှိပေ။ ကြည့်ရ သည်မှာ လုယွီက ကန့်သတ်ချက်များကို ချိုးဖျက်နိုင်ပုံရပြီး တံခါးကြီးက

တဖြည်းဖြည်း ပွင့်ဟလာခဲ့သည်။

တံခါး၏အနောက်တွင် ခန်းမအလွတ် တစ်ခုက လူတိုင်း၏ရှေ့တွင် ထွက်ပေါ်လာလေ၏။

ဘာ ...

လုံချီနယ်ပယ် ကျင့်ကြံသူတစ်ယောက်က ဤဝင်္ကပါကို အမှန်တကယ်ပင် ချိုးဖျက်နိုင်ခဲ့သလော ...

"မဖြစ်နိုင်ဘူး"

ဖန်းယွမ်က ငိုကြွေးလှမတတ် အော်ဟစ်လိုက်သည်။ သူက လုယီသည် မြောက်မြားစွာသည့် ဆူးချွန်များကြောင့် အပိုင်းပိုင်းအစစ ဖြစ်သွားသည်ကို မြင်လိုနေသူ ဖြစ်သည်။ ဤအရာက မည်သို့ ဖြစ်နိုင်မည်နည်း။ သို့သော် ယခုလက်ရှိတွင် လုယီက အပြည့်အဝ ကောင်းမွန်စွာဖြင့် သူ၏ရှေ့တွင် ရှိနေခဲ့သည်။

တခြား ကျင့်ကြံသူများကလည်း ဖန်းယွမ်နှင့် တူညီစွာ ခံစားနေရ၏။

ဆရာသခင်ကျန်ကမူ အံ့အားသင့် တုန်လှုပ်နေပြီး မည်သည့်စကားကိုမျှ မဆိုနိုင်တော့ချေ။

သူတို့က ဝင်္ကပါကို ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ လေ့လာဆန်းစစ်ခဲ့သည်။ မည်သည့်နည်းဖြင့် ထိုကောင်လေးက ဝင်္ကပါကို ဖြုခွင်းနိုင်ခဲ့သနည်း။

ဖက်တီးကျန်းက ကျယ်လောင်စွာဖြင့် ရယ်မောလိုက်လေ၏။

"ငါ့ရဲ့ညီလေးက တကယ် အစွမ်းထက်တာပဲ ... မင်းတို့လူအိုကြီးတွေ ယုံကြည်မလား"

နု၊ နုက ရုတ်တရက် ခန်းမ၏ဘေးတစ်နေရာကို ညွှန်ပြပြီး အမောတကော ပြောကြားလိုက်သည်။

"အစ်ကိုကြီး ... ညီမလေး ခံစားမိတာ အဲဒီနေရာပဲ"

လုယွီလည်း ထိုအရာကို ခံစားမိလေ၏။

ယဲရွယ်လန်၏ အော်ရာသည် သူ၏အရိုးအတွင်းထိ နက်ရှိုင်းစွာ နစ်မြုပ်နေပြီးဖြစ်၍ မေ့လျော့ပစ်ရန် မဖြစ်နိုင်သောအရာ ဖြစ်သည်။

လုယွီက ယဲရွယ်လန်၏အော်ရာ ထွက်ပေါ်လာသော နေရာစီသို့ တစ်လှမ်းခြင်း လျှောက်လှမ်းသွားခဲ့သည်။ သို့သော် တခြားကျင့်ကြံသူများ၏ အမြင်တွင်မူ လုယွီက လွတ်မြောက်နိုင်ရန် ပြင်ဆင်နေသကဲ့သို့ ဖြစ်နေပေသည်။

"အဲဒီကောင်လေးကို ဖမ်းထားကြ ... သူ့ကို အဝေးကို ထွက်မသွားစေနဲ့"

ဖန်းယွမ်က အရင်ဆုံး လုယွီထံသို့ တစ်ဟုန်ထိုး ပြေးသွားခဲ့သည်။ ကွေ့ဟွမ်ဂိုဏ်းမှ တပည့်များအုပ်စုသည်လည်း ဖန်းယွမ်နောက်မှ လိုက်ပါလာလေ၏။

လူအုပ်ကြီးက ပိုင်ဆုချင်ကို စိုက်ကြည့်နေကြသည်။ သူမကသာ နောက်ဆုံးဆုံးဖြတ်ချက်ကို ပေးနိုင်သူဖြစ်သည်။

ပိုင်ဆုချင်က သူမ၏ရှေ့ရှိ လုယွီ၏နောက်ကျောကို ကြည့်ပြီး တွေဝေနေခဲ့သည်။ သူမက စကားတစ်ခွန်းမျှ မဆိုဘဲ လုယွီ၏နောက်သို့ လိုက်သွားခဲ့သည်။

ပိုင်ဆုချင်က လှုပ်ရှားလိုက်သည်ကို လူအုပ်ကြီးမြင်ချိန်တွင် ကျန်သောသူများကလည်း လိုက်ပါလာကြသည်။ ဆရာသခင်ကျန်နှင့် တခြားဝင်္ကပါပညာရှင်များကိုလည်း တပည့်အချို့က တွဲကူ၍ လိုက်ပါလာကြလေ၏။

ဂါဝရခန်းမ အတွင်းတွင် မှောင်မှိုင်းနေခဲ့သည်။

ဤနေရာပတ်လည်ရှိ ဗိသုကာလက်ရာများသည် ရှေးကျသောလက်ရာများ ဖြစ်ပြီး ပြင်ပမှ နေရောင်ခြည်သည် ဤနေရာသို့ မရောက်ရှိနိုင်ပေ။

သို့ရာတွင် တစ်နေရာရာမှ တစ္ဆေအလင်းရောင်က ထွက်ပေါ်နေပြီး လူများ
ကို ကြောက်ရွံ့မှုကြောင့် တုန်ယင်သွားစေသည်။

ဂါရဝခန်းမ၏ မလှမ်းမကမ်းတွင် လူအုပ်စုတစ်စု ထွက်ပေါ်လာခဲ့သည်။

"ယင်လော့ဂိုဏ်း"

လူတိုင်း၏ မျက်နှာအမူအရာများ အကြီးအကျယ် ပျက်ယွင်းသွား
တော့သည်။

မည်သူက ယင်လော့ဂိုဏ်းကို ဤနေရာ၌ ဆုံတွေ့မည်ဟု တွေးထင်မိမည်
နည်း ...

ထိုလူများက အနက်ရောင်ဝတ်ရုံများ ခြုံလွှမ်းထားပြီး တချို့လူများ၏
လက်အတွင်းတွင် သံကြိုးကြီးများကို ကိုင်ဆောင်ထားကြသည်။ သံကြိုး
များ၏ အစွန်းဘက်တွင် သံချိတ်တစ်ခုစီရှိပြီး သံချိတ်တစ်ခုစီတိုင်းတွင်
သရဲတစ္ဆေ တစ်ကောင်စီကို ချည်နှောင်ထားလေသည်။

ထိုသရဲတစ္ဆေများသည် အလွန်အမင်း နာကျင်နေသကဲ့သို့ ပြင်းထန်သည့်
အမူအရာများ ရှိနေကြသည်။

သို့ရာတွင် သံချိတ်ဖြင့် ထိုနတ်ဆိုးစိတ်ဝိညာဉ်များကို လှောင်ပိတ်ထားပြီး
သူတို့အား လှုပ်ရှားမှုမပြုနိုင်စေရန် တားဆီးထားခဲ့သည်။
